

31 •

• **Změna osobnosti. Myšlení**
• **neřídí mozek, ale pervitin**
• *podzim 2007*

Ve dveřích se objeví Olin, ale pracovat se mu nechce: „Zbyňku, tohle smrdí.“ Olin ví, že Zbyněk jde vařit.

Chce však dávku, udělá pro ni cokoli na světě, a proto se nechává ukecat a jde s Jiřinou rozebírat auto.

Zbyněk nemá dávku hotovou a na dvoře se vyrojí plno lidí.

Smažky.

Ty brďo, cejtěj var snad na kilometr daleko. Já idiot nafetovanej, jsem hroznej dobrák a perník rozdávám buď zadarmo, nebo za dobrý slovo.

Jenže Zbyněk netuší, že už ho sleduje protidrogové. Policisté mají nastražené oči i uši.

Jede nakupovat, potkává kamarádku, která ho prosí: „Neodvezl bys mě a moji známou do Velkého Meziříčí?“

„Žádný problém,“ souhlasí Zbyněk.

„Jmenuju se Kely.“

Nikam však nedojedou, po cestě si dávají lajnu.

Jehlou.

Aby to lépe šláplo.

Šláplo jim to ale trochu moc.

Několik dní sedí v autě a pořád si mají o čem povídat.

Zbyněk se s ní po třech dnech vyspí. Od té doby jsou nerozlučný pár.

Jsem bezcitný hovado, beru Kely domů a je mi úplně jedno, co si bude myslet Jiřina.

Ta dělá, že jí to nevadí. Předstírá, že má přítele.

Zbyněk moc dobře ví, že nikoho nemá, naopak často odjíždí z domu a je úplně zdeptaná.

Zbyněk má Lukášovo auto, které si opravuje, a slibuje, že mu ho zaplatí.

Selhává mu myšlení, má stále větší a větší okna.

Nežije.

Přežívá.

Místo peněz dostává za drogy obrovského plyšového medvěda. Připoutá ho na zadním sedadle.

Jiný feťák mu dává za pervitin zesilovač do auta a basový reproduktor.

Odjíždí na sraz a parkuje před velkou továrnou.

Sraz se koná v noci, proto je parkoviště prázdné. Přijedou tam ještě dvě auta plná feťáků.

Něco mu zaplatí a slibují: „Za chvíli ti přivezeme zbytek peněz a nějakou dávku.“

Zapojím zatím zesilovač.

Zbyněk se pustí do práce, plyšáka postaví na střechu.

Natahuje od rádia do kufru nové dráty, obsah celého auta vyhází na prázdné parkoviště, sedne si za volant a usíná.

Nic víc si nepamatuje, budí se doma v úplně studené vaně, promrzlý na kost.

Lukáš s Jiřinou kopou do dveří a řvou: „Otevři ty zasraný dveře!“

Zbyněk neotvírá, nezbývá jim než dveře vykopnout.

Dopraví ho do postele a on na dva dny usíná.

Po procitnutí Jiřina vypráví Zbyňkovi celý příběh: „Hledám tě, protože potřebuju peníze. Nezvedáš telefon, ale od kámošky se dozvím, kde jsi. Jedu za tebou. Když vidím tu paseku, mám pocit, že mě švihne. Okolo auta hroznej bordel, sedačky i s nářadím leží na zemi a dveře od auta dokořán. Aby toho nebylo málo – na střeše velký růžový plyšový medvěd. Ty vytuhlej spíš za volantem.“

Rozednívá se a parkoviště se začíná plnit lidma, kteří nechápavě kroutí hlavama. Snažím se tě vzbudit, ale nejde to. Naházím všechny věci do auta a odvážím tě domů. Doma si napouštíš vanu a zamykáš se v koupelně.“

Lukáš s Jiřinou si všimnou, že Zbyněk má hodně rozpíchané ruce, a začnou jednat.

Po dvoudenním spánku se Zbyněk probouzí s nefunkčním telefonem, který utopil ve vaně, jak usnul. Jde ven a prohledává celé auto.

Marně.

Matně si začíná s hrůzou vybavovat, že rozmočený roztok léků a schované dva gramy perníku jsou fuč, o varně nemluvě.

Potřebuju dávku!

Lukáš nechápavě krčí rameny: „O ničem nevím, zeptej se Jiřiny.“

Zbyněk je vytočený a chystá se odjet.

Auto nejde nastartovat a Zbyněk neví, co má dělat. Situaci řeší zase spánkem.

Když se vzbudí, jde do dílny. Je tam Jiřina, brácha a dalších pět lidí.

Zbyněk zuří a hlasitě řve.

Snaží se zjistit, kde jsou věci z auta a proč auto nejede.

Jiřina s ním nemluví.

Přes kámošku mu vzkazuje: „Asi to tvoje slavný parkoviště a ještě slavnější kamarádi.“

Po třech hodinách se Zbyněk dozví, že všechny perníky je schovaný.

Jiřina a Lukáš mají strach.

Je jim jasné, že Zbyněk v tom hrozně lítá.

Jde o život.

Zbyněk si ale nic nepřipouští.

Jiřina nevydrží a vrčí: „Bratr ti sebral řídicí jednotku, abys nemohl odjet.“

Zbyněk letí za Lukášem a hrozně se pohádají:

„Celej den ze mě děláš debila.“

„Ty mně zase dlužíš peníze!“

Dohodnou se.

Lukáš mu vrací i řídicí jednotku z auta.

Zbyněk chce vytáhnout z PET láhve dvacet gramů efedrinu a dát zálohu deset gramů Lukášovi.

V láhvi ale není žádný efedrin.

Nákej hajzl mně místo flašky s pervitinem podstrčil flašku s čistým toluenem.

Vzpomíná na události předešlého dne. Shání peníze od dlužníků. Nesežene nic. Místo toho má auto plné nepotřebných krámů. Dokonce i papíry na bavoráka, SPZ s plnou mocí.

Mít tak bavoráčka. To je můj sen. Nějakýho mazla si seženu.

Lukášovi zacpe pusou: „Tady máš dva gramy peří.“

„Vím, kde je ten bavorák odstavenej,“ říká Lukáš.

Zbyněk nevěří.

„Kely, pojd', změníme lokál,“ odjíždí za kamarády.

Vrací se z výletu.

Na Zbyňka čeká bratr. Na dvoře stojí krásné černé BMW.

Zbyňkovi dochází řeč.

Je z toho úplně pryč.

„Za deset táců je tvoje,“ nabízí Lukáš.

Souhlas.

Jak jinak.

Zbyněk dává Lukášovi pět gramů pervitinu jako zálohu.

Věc má však háček – volant je na opačné straně. A nějaký chyt-rák, který se snažil ukradnout benzin, provrtal nádrž.

Zbyněk si s autem hraje dva dny. Provizorně lepí nádrž.

Auto šlape jako hodinky.

Ale nemůže s ním jezdit kvůli opačnému řízení.

„Seženu ještě jednoho bavoráka bouranýho na zadek a složím si auto,“ plánuje.

Řešení se zdá na dosah ruky. Jenže všechno se komplikuje.

Zbyňkova srdeční záležitost se stává noční můrou.

Radí se se známým: „Ty vole, to si dáš. Ty to fakt chceš předě-
lávat? Stokrát jednodušší je ukradnout nověj auťák na ty tvoje
papíry. I když tenhle typ auta je těžký sehnat. Slibuju ti, že za
třicet litrů ti přivezu vyšperkovanýho krasavce. Tenhle krám
nech na náhradní díly a schovej ho třeba do stodoly.“

Plácnou si.

• **Posledních pár dní svobody**• *podzim 2007*

Zbyněk zase vaří. Potřebuje peníze, především na peří.

Zloděj mu volá za týden: „Bavoráka zatím nemám, ale mám doma v garážích oktávku. Za výhodnou cenu.“

„Rád si ji vezmu, ale momentálně nemám hotovost.“

Domlouvají se tedy jinak.

„Z rozborky to udělá nejmíň šedesát klacků,“ propočítává Zbyněk zisk.

„Oktávku přivezu a vezmu si tvé scorpio,“ souhlasí zloděj.

Zbyněk žhaví telefon.

„Všechny díly od tebe беру, včetně karoserie,“ říká dovozce aut. Jenže po zloději se na týden slehne zem.

Zbyněk si zatím rozdělává bavoráčka s volantem umístěným vpravo.

Dovozce aut začíná být nervózní.

Naštvaně tlačí na Zbyňka: „Kde vážnou ty díly na oktávku?“

Zbyněk bombarduje známého.

„Chvíli počkej, musím sehnat jinou. Ta původní je už prodaná,“ vysvětluje mu zloděj.

Zbyněk vybuchne: „Akutně potřebuju oktávku ve stejný barvě. Chlap čeká na náhradní díly, dovezl si bouranou oktávku z ciziny.“

„Klídek, v noci ji dovezu,“ slíbí zloděj.

Napůl rozdělaného bavoráka tlačí z garáže. Olin sehnal čtyři kámoše, aby auto rychle rozmontovali.

Čekají celou noc, ale nikdo kradené auto nevezve. Zbyňkovi tečou nervy.

Posílá zloději zprávu: „Seš nespolehlivej hajzl.“
Zbyněk odveze kámoše a jde si s Kely lehnout.
Zvoní mu mobil.

„Rychle otevři vrata,“ zazní hlas ve sluchátku.
Stojí tam s mým scorpíem.

Na laně má stříbrnou oktávku kombi.
„Jedu ti sehnat bavoráčka,“ usměje se na Zbyňka.
Zbyněk shání Olina, ale ten nezvedá telefon.

Dá si pecku, aby mu šla práce lépe od ruky.
A jde mu suprově.

Do rána je hotová rozborka dílů, které mají největší cenu.
Ráno přijíždí Olin s kamarádem a pomáhají mu rozdělat zbytek auta.

Domlouvají se: „Odvezeme na vleku i zbylou karoserii.“
Sliby chyby.

Zbyněk se rozhodne jednat.
Bere Jiřině auto a nejdůležitější díly odváží.
Dostává zálohu. Na zpáteční cestě nakupuje čtyřicet balení léků.
Vrací se polňačkou zpět.

Nezrušeně sleduje tmavě zelenou fabii zaparkovanou u zatopeného lomu. V ní sedí dva chlapi.

Asi rybáři.

Zaparkuje doma a začne vařit. Pak pervitin rozděljuje do měrek. Zjišťuje, že má třicet gramů, dvacet osm gramů si dává stranou. Ze zbytku si chystá dávku a něco z toho taky rozdává feťákům.

Konečně všichni vypadli z ložnice.

Chce si píchnout dávku, ale je tak utahaný, že usíná s jehlou v ruce.

Přichází k sobě. Leží na zemi. Ruce má spoutané za zády. U něj dva těžkooděnci s brokovnicemi.

Všechno je v prdeli! Dvacet osm gramů pervitinu, varna v garáži, kompletně rozdělaná oktávka a čtyři kradený auta. Za to dostanu nejmíň deset let!

„Dívej se do zdi!“

Stihne jen zahlédnout spoutanou Kely.

Policista na něho znovu řve: „Ty snad kurva nerozumíš, že máš čumět do zdi?!“ míří pažbou k jeho obličej.